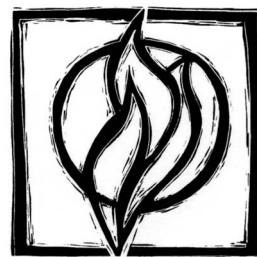

Január 1. – Szűz Mária, Isten anyja A – B – C

*Áldjon meg az Úr és oltalmazzon!
Ragyogtassa rád arcát az Úr,
s legyen hozzád jóságos!
Fordítsa feléd arcát az Úr,
és szerezzen neked üdvösséget! (Szám 6,24-26)*

Olvasmány

Számok 6,22-27

Így szólt az Úr Mózeshez: "Mondd meg Áron főpapnak és fiainak, a papoknak: Így áldjátok meg Izrael fiait, ezekkel a szavakkal:

Áldjon meg az Úr és oltalmazzon! Ragyogtassa rád arcát az Úr, s legyen hozzád jóságos! Fordítsa feléd arcát az Úr, és szerezzen neked üdvösséget!

Hívják le Izrael fiaira a nevemet, és én megáldom őket."

Szentlecke

Galatához 4,4-7

Testvéreim! Amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született, alávetette magát a mózesi törvénynek, hogy felszabadítson minket a törvény szolgaságából, és a fogadott fiúságot elnyerjük.

Mivel pedig Isten fiai vagyunk, Isten szívünkbe elküldte Fiának Lelkét, aki ezt kiáltja: "Abba! Atyám!"

Nem vagy tehát többé szolga, hanem fiú, és ha fiú, akkor Isten kegyelméből örökös is.

A pásztorok sietve elindultak, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő Kisdedet. Miután látták, elbeszéltek mindazt, amit már korábban megtudtak a Gyermekről. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok elbeszélésén. Mária pedig szívébe véste szavaikat, és gyakran elgondolkodott rajtuk. A pásztorok ezután hazatértek. Dicsérték és magasztalták Istent mindazért, amit láttak és hallottak, pontosan úgy, amint (az angyalok) előre megmondták nekik.

Azután eltelt nyolc nap, és körülmetélték a Gyermeket. A Jézus nevet adták neki, mert így nevezte őt az angyal, mielőtt még anyja méhében megfogant volna.

Elmélkedés

Az év kezdete – karácsony nyolcada – a világbéke napja – Jézus körülmetélése – az Istenanya ünnepe; sok egyetlen napra. Többet is igényel ez a nap, amely nemcsak a naptár kezdete kell, hogy legyen. Isten nevében, az Ő arcának fényében járjuk utunkat. Ennek az új évnek a kezdetén ismét arra hivatunk, hogy egyre inkább felismerjük Isten jelenlétét életünkben, mint Mária, és hálát adjunk érte.

A karácsonyi örömhíradás és a pásztorok látogatásának visszhangja közepette időt szakítunk arra, hogy Máriát ünnepeljük. Bár alig lép színre a mai evangéliumban mégis fontos szerepet játszik benne. Ő a központi alak, aki köré gyűlik a többi szereplő.

Lukácsnak szabályszerűen élvezetet okoz a megindult és csodálkozó pásztorok ecsetelése. Az angyal híradása a legnagyobb ámulatba ejtette őket, ezt valahogy szavakban kell kifejezniük. Benső megindultságuk és beszédük annál inkább feltűnő, mert más betlehem-i lakosról nem hallunk.

Ugyanakkor viselkedésük ellentétet alkot Mária magatartásával szemben. Ő is bizonyosan csodálkozott, de csodálkozását nem fejezi ki szavakkal. Azonban egyáltalán nem zárkózik magába. Nagyon figyelmes mindenre, ami látható és hallható, felfogja, megőrzi és magába rejti azzal az erős meggyőződéssel, hogy mindaz, ami történik alapvető befolyással lesz életére. Amikor Lukács azt mondja, hogy Mária megőrizte szívében, ami történt, akkor ennek a kifejezésnek pontos értelmét adja a bibliai összefüggés: amikor megőrizte és forgatta magában a pásztorok szavait, akkor a jövőre készülődött Mária, a gyermekéire és a saját magáéra. Kettőjük jövőjét nem lehet elválasztani egymástól. Még nem ért semmit. Először a kereszt alatt, aztán a feltámadás után sokkal többet fog fel az események teljes jelentéséből.